

สมาคมสัตวแพทย์ควบคุมฟาร์มสุกรไทย

www.tsva.or.th

ในเล่ม

บทสัมภาษณ์

“เฮียอืด” หรือ คุณสมชาย นิติกานูจนา
เจ้าของฟาร์มสุกรเอสพีเอ็ม อำเภอปากท่อ จังหวัดราชบุรี

เบิร์ดหมูนอก

“เขาเลี้ยงหมูปล่อยทุ่งที่อังกฤษ”

โรคปากเท้าเปื่อยและการจัดทำ ...
เขตปลอดโรคปากและเท้าเปื่อย

ประมวลภาพกิจกรรม

น.8

จากใจ... บรรณาธิการ

ผ่านไปแล้ว 1 ไตรมาส อะไรจะเร็วปานนี้ เพิ่งสวัสดีปีใหม่ 2556 กับสมาชิกทุกท่านไปไม่นาน ก็เข้าสู่เดือนสงกรานต์ของไทยกันอีกแล้ว เป็นยังงั้นกันบ้างครับ กับกิจกรรมเริ่มต้นของสมาคมฯ ในงานเสวนา “อัยยัยยยะ!!! สัตวแพทย์ไทย Go Inter.....” ในงาน ICVS 2013 ที่ผ่านมารวมทั้งงานสัมมนาเรื่อง “ความร่วมมือในการควบคุมโรคปากและเท้าเปื่อยในประเทศไทย (FMD Control and Eradication Programme for FMD free zone in Thailand)” ในงานVIV Asia 2013 ที่สมาคมสัตวแพทย์ควบคุมฟาร์มสุกรไทย ร่วมกับสมาคมผู้เลี้ยงสุกรแห่งชาติ และกรมปศุสัตว์จัดขึ้นมา หวังว่าผู้เข้าร่วมงาน จะได้รับความรู้กันไปบ้างไม่มากก็น้อย

สำหรับ TSVA Newsletter ฉบับนี้ ก็ฉบับที่ 24 แล้ว ยังมีเนื้อหาที่ทันสมัยและ Update มาให้อ่านกัน เหมือนเคย อาทิเช่น คอลัมน์ “คุณหมอเยี่ยมฟาร์ม” บทความวิชาการเรื่องโรคปากและเท้าเปื่อยและการจัดทำเขตปลอดโรคปากและเท้าเปื่อย รวมทั้ง “แมร์หมูนอก เรื่องเขาเลี้ยงหมูปล่อยทุ่งที่อังกฤษ”

สุดท้ายอย่าฝากบอกกล่าว งาน APVS 2013 (6th Asian Pig Veterinary Society Congress) ที่จะจัดขึ้น ในช่วงวันที่ 23-25 กันยายน 2556 ที่ White Palace Convention Center, Ho Chi Minh City, Vietnam สัตวแพทย์ท่านใดสนใจ ติดตามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ www.apvs2013.vn

ท้ายสุดขอให้ทุกท่าน สุขภาพแข็งแรง และมีความสุขกับงานที่ท่านะครับ!!!

น.สพ.วิลาส วิบูลย์ศิริกุล

Contact Information :

Phone: 02-218-9526

Website: www.tsva.or.th

Facebook : www.facebook.com/ThaiSwineVeterinaryAssociation

E-mail : tsva2545@gmail.com

กัปรักษา

1. น.สพ.ทฤษฎี	ชาวสวนเจริญ	อธิบดีกรมปศุสัตว์
2. ศ.น.สพ.ดร.อรรณพ	คุณาวงค์กฤต	
3. น.สพ.ยุคล	ลิ้มแหลมทอง	
4. รศ.น.สพ.กิจจา	อุไรรงค์	
5. ศ.กิตติคุณ พีระศักดิ์	จันทร์ประทีป	
6. น.สพ.มานิช	เฟื่องฟูพงศ์	
7. ศ.น.สพ.ดร.รุ่งโรจน์	ธนาวงษ์นุเวช	
8. น.สพ.ธีรภาพ	อรุณไพโรจน์	

กณ:กรรมกร

1. สพ.ญ.บุญญิตา	รุจิรัษ์มพร	นายกสมาคม
2. น.สพ.วิลาส	วิบูลย์ศิริกุล	อุปนายก
3. น.สพ.ปราโมทย์	ตาพิวัฒน์	อุปนายก
4. น.สพ.สุรพันธ์	วงศาสุราฤทธิ์	อุปนายก
5. น.สพ.สุทัศน์	ตั้งธโนปจัย	ประชาสัมพันธ์
6. สพ.ญ.สิริเพ็ญ	แซนตรา ศุชนะบุตร	ประชาสัมพันธ์
7. น.สพ.วีระเดช	โพธาคณาพงศ์	ประชาสัมพันธ์
8. น.สพ.วีรยศ	วชิรโกคา	ไอที
9. น.สพ.บุญธรรม	รุจิโรตม	ไอที
10. น.สพ.ศุภสม	นาคะรัตนการ	ทะเบียน
11. น.สพ.สิทธิกร	ไตรยราช	กรรมการกลาง
12. น.สพ.กัมพล	วงศ์วิลาวัลย์	กรรมการกลาง
13. สพ.ญ.ดร.เมตตา	เมฆานนท์	วิชาการ
14. ศ.น.สพ.ดร.สุเจตน์	ชื่นชม	วิชาการ
15. อ.น.สพ.ดร.อรรณพ	สุริยสมบุรณ์	วิชาการ
16. น.สพ.ดร.จำลอง	มิตรชาวไทย	วิชาการ
17. น.สพ.ไชยยง	กฤษณเกรียงไกร	วิชาการ
18. น.สพ.มงคล	ลำไย	วิชาการ
19. สพ.ญ.ทิวากร	ศิริโชคชัยवाल	เหรียญ
20. สพ.ญ.อุไรวรรณ	เจนวรพจน์	ผู้ช่วยเหรียญ
21. น.สพ.ธนนต์	ลีละยูวะ	เลขานุการ
22. สพ.ญ.ศศิวิมล	ตุลุ่มมุข	ผู้ช่วยเลขานุการ

สารบัญ

แมร์หมูนอก

3

โรคปากและเท้าเปื่อยและการจัดทำเขตปลอดโรคปากและเท้าเปื่อย

4-5

คุณหมอเยี่ยมฟาร์ม

6-7

ภาพกิจกรรมของสมาคม

8

แม่หมูนอก

เขาเลี้ยงหมูปล่อยทุ่งที่อังกฤษ

โดย สว.ญ.ดร.เมตตา เมฆานนท์ (หมอ Bet)

ฉบับนี้เปิดต้นฉบับในยุโรป ขอบอกว่าหนาวมากกก!!! ตัดกับหน้าร้อนที่บ้านเราดังฉับ คราวนี้มาโฟลที่อังกฤษ ด้วยเหตุที่ยุโรปมีข้อกำหนดว่าปี 2013 นี้ให้ทุกประเทศสมาชิก เลิกเลี้ยงแม่หมูในซอง หรือที่อังกฤษเรียกว่า Free Sow Management ซึ่ง 100% ของฟาร์มในอังกฤษได้เปลี่ยนมาเป็นแบบนี้แล้ว

การเลี้ยงแบบ free sow มีหลายแบบ แต่วันนี้ขอแนะนำแบบที่บ้านเราไม่มีมานานแล้ว คือการเลี้ยงแบบปล่อยทุ่ง หรือ outdoor free sow

เวลาเรานั่งรถไปตามถนนในย่านเลี้ยงหมู จะเจอฝูงหมูข้างทาง อย่าคิดเขี้ยวว่าเหมือนวัวฝูงบ้านเรา เพราะเขาทำอะไรเป็นระบบมากมายทีเดียว เริ่มจากรั้วและป้ายที่ทางเข้ามีระเบียบปฏิบัติเช่นเดียวกับฟาร์มปิดบ้านเรา และต้องปฏิบัติตามด้วยไม่งั้นอย่าหวังจะได้ดูหมูเขาง่ายๆ

แม่หมูของเขาจะจัดเป็นชุด all-in, all-out 3 กลุ่มใหญ่ๆ กันแต่ละกลุ่มด้วยรั้วไฟฟ้าสูงสัก 1 ฟุต แบ่งเป็น

1. กลุ่มผสมเช็ดสด ซึ่งจะมีพ่อหมูอยู่ในกลุ่มด้วย โดยมีเต็นท์ใหญ่ตั้งไว้ให้หลบร้อนหนาว และใช้ผสมเทียมหมู

กลุ่มหมูที่ผสมแล้วอยู่ในระหว่างเช็ดสด เดินตามคนเลี้ยงต้อยๆ เชื่องมากและอยากกรู้อยากเห็น คนเลี้ยงบอกว่าถ้ามันไม่เดินตามแสดงว่าป่วยหรือมีอะไรผิดปกติ ต้องตามหมอมาดูหมูแล้ว ส่วนแม่คัดทิ้งเขาก็กินพื้นที่ไว้ใกล้ๆกลุ่มเช็ดสดที่นี้คัดทิ้งทอง 5 เท่านั้น

2. กลุ่มอ้วนท้องและคลอด จะเป็นกลุ่มเดียวกัน มีบ้านเล็กๆให้แม่หมูตัวละหลัง หลังคาบุฉนวนกันหนาว พื้นปูฟาง ที่นี้ใช้ฟางเปลืองมากเพราะทุกกลุ่มมีฟางปูพื้นทั้งนั้น

หมู่บ้านหมูอ้วนท้อง และแม่เลี้ยงลูกบนฟางหนาอันสบาย

3. กลุ่มหย่านม ท้องว่าง จัดคล้ายกลุ่มผสมเช็ดสด เพียงแต่ไม่มีพ่อหมูอยู่ด้วย และกลุ่มนี้เป็นกลุ่มที่ใช้เวลาสั้นๆ แคราว 1 สัปดาห์เท่านั้น

หมูที่หย่านมมาใหม่ๆ และเต็นท์ที่พัก 1 เต็นท์ต่อหมู 15 ตัว

สงสัยไหมหย่านมแล้วลูกไปไหน ลูกจะนำไปเลี้ยงอีกที่หนึ่ง ซึ่งอาจเป็น indoor หรือ outdoor ก็ได้ ถ้าเป็น outdoor ก็จะได้ราคาจาก supermarket มากหน่อย บอกก่อนนะว่าหมูที่นี่มีกฎหมายห้ามตอน ห้ามตัดเขี้ยว ตัดเบอร์หูก็ได้ เรียกว่า animal welfare ของเขาเข้มมากๆ จับหมูขายที่ 105-110 กก. เขาบอกว่ายังไม่ทันมีกลิ่นหork

วัคซีนก็เหมือนกันทำน้อยชนิดมาก อย่างฟาร์มนี้เขาปลอด PRRSV ก็ทำแค่ PCV-2, Erysipelas, E.coli ในแม่ไม่ต้องถามถึงอหิวาต์และปากเท้าเปื่อย... เขาไม่มี การทำวัคซีนก็ทำตั้งแต่หมูสาวจากนั้นก็พยายามไม่ยุ่งกับมันอีก ทำให้เครียดน้อยที่สุด ไม่ใช่เจอหนักก็จะฉีดยาฉีดวัคซีน หมูกลัวลนลานอย่างบ้านเรา

ยาเขาก็ยังใช้แต่มักเป็นยาละลายน้ำ ยาฉีด หรือแม้แต่ผสมอาหาร เฉพาะเวลาป่วยรวมถึงถ่ายพยาธิ แปลงเลี้ยงหมูนี้ จะย้ายที่ทุก 2 ปีเพื่อตัดวงจรโรคและพยาธิ โดยเขาจะปรับเปลี่ยนไปปลูกแครอท 1 ปี และบลอคโครีอีก 1 ปี ค่อยกลับมาเจอหมูใหม่ ใช้ประโยชน์จากพื้นที่เต็มที่ เพราะที่เขาแพง

ยังมีรายละเอียดอื่นๆอีกมาก เช่นวิธีให้อาหาร ในแต่ละช่วงอายุ เทคนิคการผสมหมู และอื่นๆ แต่ด้วยพื้นที่หน้ากระดาษอันจำกัด คาดว่าคงไม่ได้ทั้งหมดแม้จะค้นปากแคไหนก็พอแค่นี้แล้วกันนะ เจอกันฉบับหน้า...ดีจ้า

โรคปากและเท้าเปื่อย

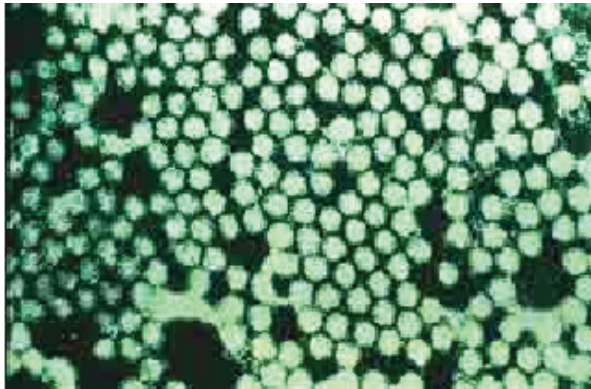
และการจัดทำเขตปลอดโรคปากและเท้าเปื่อย

โดย น.สพ.ไชยยง กฤษณกรียงไกร

โรคปากและเท้าเปื่อย หรือ Foot and Mouth Disease (FMD) เป็นโรคติดต่อที่แพร่กระจายอย่างรวดเร็ว ในสัตว์กีบคู่ สุกร ช้าง และสัตว์เคี้ยวเอื้อง ทั้งที่เป็นสัตว์เลี้ยงและสัตว์ป่า โดยมีลักษณะเฉพาะของโรค คือ มีไข้สูงและมีตุ่มใสเกิดขึ้นที่ปากและไร้กีบ อัตราการตายต่ำ แต่ผลกระทบทางเศรษฐกิจสูงและรุนแรง ในลูกสัตว์อาจพบการตายอย่างเฉียบพลันเนื่องจากหัวใจล้มเหลว

สาเหตุ

เกิดจากเชื้อไวรัสโรคปากและเท้าเปื่อย (FMDV) อยู่ในจีนัส Aphovirus แฟมมีลี Picornaviridae แบ่งออกได้เป็น 7 ซีโรไทป์ คือ A, O, C, Southern African Territories (SAT-1, SAT-2, SAT-3) และ Asia-1 โดย 7 ซีโรไทป์นี้ยังแบ่งออกได้มากกว่า 60 Subtypes

ภาพแสดง

เชื้อไวรัสโรคปากและเท้าเปื่อย

สำหรับในประเทศไทยพบว่ามี 3 ซีโรไทป์ คือ A, O และ Asia-1 ซึ่งภูมิคุ้มกันที่เกิดขึ้นจะเป็นความจำเพาะต่อซีโรไทป์ โดยแต่ละซีโรไทป์จะไม่มี cross immunity ต่อกัน ดังนั้นการที่มี serotypes และ subtypes ต่าง ๆ จำนวนมากได้

สร้างปัญหาสำหรับการควบคุมโรค เพราะวัคซีนที่เตรียมจากไวรัส serotype หนึ่งจะไม่สามารถป้องกันสัตว์จากการติดเชื้อ serotypes อื่นๆ นอกจากนี้แต่ละ subtype อาจจะให้หรือไม่ให้ความคุ้มโรคต่อ subtypes อื่นๆ ทำให้การใช้วัคซีนในการควบคุมโรค จะต้องพิจารณาเลือกไวรัสที่จะนำมาใช้ผลิตเป็นวัคซีนให้เหมาะสมกับไวรัสที่คาดว่าจะปัญหาในแต่ละพื้นที่

การติดต่อของโรค

เกิดได้หลายช่องทาง ส่วนมากจะติดต่อกันทางระบบทางเดินหายใจ โดยสัตว์หายใจเอาเชื้อไวรัสที่ปะปนอยู่กับอากาศและฝุ่นละอองโดยการพาของลม สัตว์กินเอาเชื้อโรคที่ปนเปื้อนอยู่กับอาหารและน้ำหรือหญ้า และจากการสัมผัสกันโดยตรงระหว่างสัตว์ป่วยและสัตว์ปกติ การเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ที่เป็นโรคทำให้เชื้อแพร่กระจายไปอย่างรวดเร็ว รวมถึงคน รถขนส่ง และอุปกรณ์ต่างๆ ในพื้นที่โรคระบาดอาจนำเชื้อโรคแพร่ระบาดไปยังฝูงอื่นต่อไป

การควบคุม

1. การควบคุมโดยการกำจัดโรคให้หมดไป โดยการทำลายสัตว์ป่วยและสัตว์ทั้งหมดที่อยู่ในบริเวณที่มีการระบาดของโรค

2. การควบคุมโดยการใช้วัคซีน เป็นวิธีที่ใช้กันมากในประเทศต่างๆทั่วโลก โดยเฉพาะในพื้นที่เกิดโรคแบบโรคประจำถิ่น รวมทั้งประเทศไทยด้วย

การจัดทำเขตปลอดโรคปากและเท้าเปื่อยและโอกาสทางการค้าของประเทศไทย

โรคปากและเท้าเปื่อย ส่งผลกระทบต่อการเศรษฐกิจอย่างกว้างขวาง กล่าวคือ ทุกประเทศทั่วโลกจะกีดกันทางการค้าสัตว์กับประเทศที่มีการระบาดของโรคปากและเท้าเปื่อย ประเทศไทยเป็นสมาชิกองค์การการค้าโลก (WTO) การซื้อขาย

ภาพแสดง รอยโรคตุ่มใสเกิดขึ้นที่ปากและโรกับสุกร จากโรคปากและเท้าเปื่อย

สินค้าเกษตรทุกชนิดกับประเทศคู่ค้า จะต้องมียุทธศาสตร์ได้มาตรฐานตามที่องค์การการค้าโลกกำหนด โดยโรคระบาดสัตว์จะต้องได้มาตรฐานตามที่องค์การโรคระบาดสัตว์ระหว่างประเทศกำหนด (Office International des Epizooties, OIE) กรมปศุสัตว์ได้มีการยื่นเอกสารขอรับรองสถานภาพปลอดโรคปากและเท้าเปื่อยแบบมีการฉีดวัคซีน ในพื้นที่ภาคตะวันออกของประเทศไทย ต่อองค์การโรคระบาดสัตว์ระหว่างประเทศ (OIE) เมื่อวันที่ 22 สิงหาคม 2555 โดยพื้นที่เขตภาคตะวันออกมีศักยภาพที่จะทำให้เป็นเขตปลอดโรคได้ เนื่องจากมีภูมิประเทศและการกำหนดเขตที่เหมาะสม มีเทือกเขา แม่น้ำ และทะเล รวมทั้งมีข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ที่ครบถ้วนตามหลักเกณฑ์ของ OIE มีการตั้งคณะทำงานให้ข้อมูลเพิ่มเติมจนกระทั่งได้มีการส่งเจ้าหน้าที่ไปให้ข้อมูลชี้แจงในที่ประชุมคณะกรรมการวิชาการวิทยาศาสตร์ด้านโรคสัตว์ (Scientific Commission for Animal Diseases) ที่ OIE สำนักงานใหญ่ เมื่อวันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2556 โดยผลการพิจารณาจากการประชุมจะมีการส่งคณะผู้เชี่ยวชาญมาตรวจสอบพื้นที่ประมาณเดือนมิถุนายน 2556 ซึ่งจะนำไปสู่การให้การรับรองจาก OIE ในที่ประชุมสามัญประจำปี 2557 ต่อไป

สำหรับประโยชน์ของสถานภาพเขตปลอดโรคปากและเท้าเปื่อยแบบมีการฉีดวัคซีนที่จะเกิดขึ้น นับได้ว่าเป็นความก้าวหน้าของการควบคุมและกำจัดโรคปากและเท้าเปื่อย อีกทั้งจะเป็นการเพิ่มศักยภาพทางการค้า ให้เขตปลอดโรคส่งออกสินค้าปศุสัตว์ได้ แม้ว่าจะยังไม่ปลอดโรคทั้งประเทศ

ซึ่งในปัจจุบันอุตสาหกรรมสุกรของประเทศไทยมีการส่งออกเพียง 1% ของการผลิตสุกรทั้งหมดของประเทศ ดังนั้นการกำจัดโรคระบาดที่สำคัญ เช่น โรคปากและเท้าเปื่อย ร่วมกับการยกระดับคุณภาพสินค้าที่ปลอดภัยต่อผู้บริโภค พัฒนาการตลาดและการผลิตสินค้าที่มีมูลค่าเพิ่มขึ้นเหมาะสมต่อความต้องการของผู้บริโภค การเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน พัฒนาการผลิตตั้งแต่วัตถุดิบ ฟาร์ม โรงชำแหละ การขนส่ง จุดจำหน่าย และศึกษาการตลาดต่างประเทศ จะเป็นอนาคตของอุตสาหกรรมสุกรของไทย

ภาพแสดง พื้นที่ภาคตะวันออกของประเทศไทย ที่ขอรับรองสถานภาพปลอดโรค FMD แบบมีการฉีดวัคซีน

บทสัมภาษณ์

“เฮียอืด” หรือ คุณสมชาย นิติกานยูจนา

เจ้าของฟาร์มสุกรเอสพีเอ็ม อำเภอบางท้อ จังหวัดราชบุรี

คอลัมน์ “คุณหมอเยี่ยมฟาร์ม” ฉบับนี้ ได้รับโอกาสจากคุณสมชาย นิติกานยูจนา หรือที่รู้จักกันดีในนามของ “เฮียอืด” เจ้าของฟาร์มสุกรเอสพีเอ็ม อำเภอบางท้อ จังหวัดราชบุรี ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับธุรกิจการเลี้ยงสุกร สำหรับเอสพีเอ็มฟาร์ม ได้ดำเนินการเลี้ยงสุกรมานานกว่า 20 ปี เป็นที่รู้จักและยอมรับกันว่า มีการใช้เทคโนโลยีแบบใหม่ มาประยุกต์ใช้ในฟาร์ม รวมถึงเป็นฟาร์มแห่งแรกที่มีการขายคาร์บอนเครดิตในประเทศไทย

ธุรกิจการเลี้ยงสุกร ในวันนี้เป็นอย่างไรบ้าง

เราคงหนีความจริงไม่ได้ที่ว่า ฟาร์มที่มีต้นทุนสูง จะอยู่ยากมากขึ้นเรื่อยๆ แต่ไม่ได้หมายความว่าฟาร์มขนาดเล็กที่มีประสิทธิภาพจะอยู่ไม่ได้ ฟาร์มที่มีประสิทธิภาพเท่านั้น จึงจะสามารถอยู่ได้ ซึ่งเป็นลักษณะที่พบเห็นได้ทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศเอง เช่น ในอเมริกา ฟาร์มที่ไม่มีประสิทธิภาพก็ต้องเลิกไป ในวันนี้บริบทของการเลี้ยงสัตว์ได้เปลี่ยนไป โดยเฉพาะการเปิดเขตการค้าเสรีอาเซียนหรือเออีซี ที่กำลังจะเกิดขึ้น การแข่งขันจะมากขึ้น นักลงทุนจากที่ต่างๆสามารถเข้ามาลงทุนได้มากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นจาก จีน ยุโรป หรืออเมริกา ที่มาลงทุนใน

ประเทศไทยหรือเพื่อนบ้านใกล้เคียง เช่น ลาว พม่า เขมร สาเหตุหนึ่งอาจจะมองได้ว่าการเลี้ยงสุกร หรือไก่เนื้อ ยังมีโอกาสในการที่จะส่งซัพพลายหรือผลผลิตจากเนื้อหมู ไก่ไปยังยุโรปหรือต่างประเทศได้ และยังได้เปรียบในเรื่องสิทธิทางภาษีในการส่งออก

ต้นทุนเป็นตัวแปรตัวใหญ่ที่ต้องพัฒนา ผมไม่เชื่อว่าคนที่มาลงทุนนั้น จะมีเทคโนโลยีในการเลี้ยงที่ดีต่อบ้านเรา เวลาที่บริษัทใหญ่ๆมาลงทุนนั้น เทคโนโลยีใหม่ๆจะถูกนำเข้ามาใช้อย่างแน่นอน การที่คิดว่าประเทศไทยมีเทคโนโลยีหรือเทคนิคการเลี้ยงหรือมีความสามารถในการเลี้ยงที่ดีกว่านั้น น่าจะเป็นการคิดเข้าข้างตัวเองมากเกินไป การเลี้ยงสุกรแบบโบราณหรือแบบ Low tech. น่าจะทำการเลี้ยงได้ยากมากขึ้น อย่างที่ฟาร์มเอง มีการทำพลังงานทางเลือกในฟาร์ม การทำ carbon credit เป็นต้น ทำให้สามารถต่อรองกับแหล่งทุนได้มากขึ้น ส่งผลให้ต้นทุนด้านดอกเบี้ยถูกลง ต้นทุนด้านพลังงานลดลง และทำให้ต้นทุนการเลี้ยงต่ำกว่าคนอื่น ในด้านเทคนิคอื่นๆก็มีการพัฒนา แต่น่าจะใกล้เคียงกัน ต้นทุนทางด้านวัตถุดิบต่างๆ เรามีภาระต้นทุนที่สูงกว่าคนอื่น เพราะว่าเป็นสินค้าที่รัฐบาลมาประกันราคา

ขั้นต่ำ อันนี้สมควรต้องมีการแก้ไข และมุมมองที่รัฐบาลคิดว่าคนเลี้ยงหมูเป็นคนรวย ทำให้ไม่ได้รับการเหลียวแลเมื่อเกิดปัญหา การที่ต้นทุนทางด้านวัตถุดิบค่อนข้างสูงเมื่อเทียบกับประเทศอื่น อาจจะทำให้เราไม่ได้เปรียบเมื่อเทียบกับประเทศคู่แข่งที่ยังมีต้นทุนด้านพลังงานที่สูงกว่าประเทศไทย ในมุมมองด้านเทคนิคการเลี้ยงหรือแรงงาน คาดว่าประเทศไทยกับคู่แข่งน่าจะสูสีหรือใกล้เคียงกัน นอกจากนี้การเลี้ยงสัตว์ในพื้นที่ใหม่ๆ น่าจะมีประสิทธิภาพที่ดี เรื่องโรคระบาดต่างๆน่าจะเบาบางกว่า

เราจะอยู่ได้ต้องทำต้นทุนให้ต่ำ ทำอย่างไรได้บ้าง

สิ่งที่ทางฟาร์มทำ คือ ทำอย่างไรให้ดอกเบี่ยต่ำ นำการใช้พลังงานทดแทนเข้ามา ส่งผลให้ต้นทุนค่าไฟต่อตัวหมูต่ำกว่าคนอื่น ทำการจัดการด้านบุคลากร ทำอย่างไรก็ได้ที่ทำให้ต้นทุนลูกหมูต่ำกว่าคนอื่นโดยเฉพาะในเรื่องค่าแรง ถ้าเรามีต้นทุนอย่างอื่นเท่ากันกับคนอื่นพยายามลดการสูญเสียต่างๆระหว่างทาง ลดเปอร์เซ็นต์การตายของหมู ซึ่งในเรื่องนี้เป็นเรื่องของฝีมือของแต่ละฟาร์ม ขึ้นอยู่กับวิธีการจัดการฟาร์มที่แตกต่างกันไป อย่างที่ฟาร์มเองอาจจะดีกว่าหรือแย่กว่าคนอื่นก็ได้ อย่างเรื่องอาหารสัตว์ ที่ฟาร์มมีโรงงานของตัวเอง ตัวแปรที่สำคัญอย่างหนึ่ง คือ วัตถุดิบที่มีซื้อในตลาดต้องคิดให้ดี เพราะว่าวัตถุดิบมีทั้งดีและเลวปะปนกันอยู่ในตลาด โรงงานที่มีการคัดเลือกวัตถุดิบ จะมีโอกาสเลือกก่อน และถูกเลือกซื้อไปก่อนแล้ว วัตถุดิบที่เหลือก็จะถูกนำไปขายในตลาดล่างลง ปัญหาที่อาจจะตามมา คือ เมื่อวัตถุดิบคุณภาพแย่ง และนำมาใช้ มักก่อให้เกิดปัญหาตามมาอีกมากมาย ตัวอย่างเหล่านี้ทำให้ต้นทุนการผลิตของแต่ละฟาร์มไม่เท่ากัน เมื่อดูในเรื่องของไซส์หรือขนาดของฟาร์ม ควรมีการจัดการขนาดการเลี้ยงที่เหมาะสมกับกลุ่มคนที่ดูแล ฟาร์มของผมได้แยกการเลี้ยงออกเป็นกลุ่มๆ หลายแห่ง ไม่ให้ใหญ่จนเกินไปนัก เพื่อให้เกิดการแข่งขันระหว่างกันในกลุ่มคนทำงาน ทั้งด้านการจัดการฟาร์มและผลผลิต เพื่อให้เกิด

ประสิทธิภาพที่สูงขึ้น ทำในลักษณะเช่นเดียวกับการทำ Contract farming ของบริษัทใหญ่ อีกตัวอย่างในการลดต้นทุน คือ การทำให้ชี้หมกลายเป็นทอง หรือมีมูลค่าเพิ่มมากขึ้น อย่างในยุโรป คือ การนำชี้หมไปทำพลังงานทางเลือกเพื่อผลิตไฟฟ้า โดยมีการเติมแหล่งคาร์บอนลงไป ทำให้ได้แก๊สเพิ่มมากขึ้น แทนที่ชี้หมจะก่อให้เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อมแบบในอดีต ที่มีกลิ่นเหม็นและขายได้ในราคาถูก ตรงนี้สามารถทำให้ต้นทุนต่ำได้ การที่คิดก่อนหรือพัฒนาหรือทำก่อน ไม่ได้หมายความว่าจะทำกำไรได้ก่อน อาจจะขาดทุนในช่วงแรก แต่ได้กำไรกลับมาในภายหลัง ตัวอย่างเช่น การก่อสร้างระบบในวันนี้ ต้นทุนการก่อสร้างถูกกว่าการสร้างในอีก 5 ปีข้างหน้า ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของแรงงานหรือต้นทุนวัตถุดิบที่ใช้ในการก่อสร้าง ทำก่อนมีโอกาสดูเงินกลับคืนก่อน แต่ไม่ได้หมายความว่าให้ทำเกินตัว

การเปิดเออีซี การแข่งขันเป็นอย่างไรบ้าง

ผมเชื่อว่านักลงทุนยังคงมีความสนใจที่จะลงทุนในธุรกิจการเลี้ยงหมูและไก่ โดยเฉพาะใน 3 ประเทศข้างต้น คนที่ทำฟาร์มมาอยู่ก่อนแล้วกับคนที่เข้ามาในภายหลัง ต้องมีการแข่งขันกันมากขึ้น ซึ่งในทุกธุรกิจนั้น ต้องมีทั้งคนรวยและคนเจ๊ง ไม่ได้หมายความว่าทุกคนที่ทำฟาร์มจะต้องรวยทุกคน หรือต้องเจ๊งทุกคน ไม่ว่าจะเป็นอาชีพไหนก็ตามที ต้องทำงานแบบมืออาชีพ ต้องมีการแข่งขันตลอดเวลา ต้องควบคุมต้นทุนการผลิตหรือลดต้นทุนได้อย่างไร วันนี้ต้องแข่งกับอาเซียนแล้ว ไม่ใช่แข่งกันเองภายในประเทศ อย่างที่ฟาร์มเอง ผมเชื่อว่าผมมีต้นทุนในภาพรวมต่ำกว่าคนอื่น คนที่ต้นทุนสูงกว่าก็จะต้องไปก่อน ที่นี้ซัพพลายก็จะขาดไป ในท้ายที่สุดราคาก็จะดีดกลับขึ้นมา ดังนั้นการทำให้ต้นทุนต่ำจึงเป็นเรื่องที่สำคัญที่สุดและต้องทำอยู่ตลอดเวลา

ประมวลภาพกิจกรรม

ภาพ สพ.ญ.บุญญิตา รุจติขัมพร นายกสมาคมสัตวแพทย์ควบคุมฟาร์มสุกรไทย แสดงความยินดีกับอธิบดีกรมปศุสัตว์ น.สพ.ทฤษฎี ชาวสวนเจริญสัตวแพทย์ตัวอย่างสายงานเผยแพร่วิชาชีพและบริการสังคม ประจำปี 2555 ในงาน “วันฟ้าใส รวมใจฟ้าหม่น” วันพุธที่ 16 มกราคม 2556 ณ อิมแพคฟอรัม เมืองทองธานี

ภาพ กิจกรรมงานเสวนาเรื่องอัยยยะ !!! สัตวแพทย์ไทย Go Interในงาน ICVS 2013 วันศุกร์ที่ 18 มกราคม 2556 ณ ห้อง Sapphire 206 อิมแพคฟอรัม เมืองทองธานี

ภาพ กิจกรรมงานสัมมนาการจัดทำเขต 2 ให้ปลอดจากโรคปากและเท้าเปื่อยเพื่อการส่งออกวันศุกร์ที่ 8 มีนาคม 2556 ณ รร.ชลอินเตอร์ จ.ชลบุรี

สมาคมสัตวแพทย์ควบคุมฟาร์มสุกรไทย

ห้อง 0835 ตึก 60 ปี คณะสัตวแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนอังรีดูนังต์ แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร โทร. 0-2218-9526
www.tsva.or.th, E-mail : tsva2545@gmail.com

ผู้จัดพิมพ์ : เจ.พี.บี.เนส ฟอรัม โทร. 084-163-3116
jpbform@hotmail.com